

A. Grens €5.000,-

1. Waarop baseert de commissie de stelling dat schade beneden € 5000,- een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid betreft van Staat en NAM en schade daarboven alleen voor de NAM? Is dit misschien omdat NAM een dergelijke generieke regeling niet acceptabel acht?
2. Zou het niet zo kunnen zijn dat de Staat ook in gevallen boven €5.000,- een bijdrage levert?
3. Waar is de grens van € 5.000,- op gebaseerd? Beschikt de commissie over een overzicht van alle schades, inclusief de C-schades?
4. Waar is de vervolgedeneringen op gebaseerd dat bij schades onder dit bedrag geen recht op compensatie bestaat maar herstel.
(n.b. zie pagina 8, een na laatste alinea bij beantwoording vraag B “het ligt voor de hand uit te gaan van herstel omdat anders de kans op veel ongegronde claims te groot is” => is deze aanname ergens op gebaseerd?)
5. Hoe kijkt de commissie aan tegen het geheel van schade en versterking bij een schade onder de € 5.000,-. Vanuit het uitgangspunt dat de bewoner zoveel mogelijk de regie heeft, is het van belang dat de bewoner kan kiezen voor het tijdstip van herstel met het oog op toekomstige versterking dan wel eigen verbouw- of verhuisplannen.
6. Hoe wordt omgegaan met cumulatie materiele en immateriële schade in relatie tot het bedrag van € 5.000,-?

B. Rollen

1. De passages over relatie IM en Arbitrer zijn niet altijd even duidelijk over de rolverdeling (zo staat er: IM bij schade beneden € 5000,- beoordelaar en bij schade daarboven afwikkelaar). Elders (pag. 9) zou je kunnen lezen dat IM in alle gevallen beoordeelt en de Arbitrer in volle breedte oordeelt in geval van beroep.
2. Bij de beantwoording van vraag C wordt aangegeven dat e.e.a. implicaties heeft voor bijv. de versterking en dat rond dit thema sprake is van sterke verdeeldheid tussen bestuurders en NCG en van ingewikkelde besluitvorming. Waar doelt de commissie op?

C. Grondslag

1. Een nadere toelichting op private – dan wel publieke inrichting IM is van belang. De publieke inrichting biedt meer waarborgen. Welke en in hoeverre wegen die op tegen de voordelen van een private inrichting.
2. Beperkt het instellen van het IM op privaatrechtelijke of publiekrechtelijke grondslag de nadenkruimte als het gaat om de regie op het totale dossier? Met andere woorden: beperkt de uitkomst rondom de wijze waarop IM dienaangaande wordt georganiseerd nog het nadenken over de manier waarop de “verantwoordelijke staat” vorm kan krijgen?
3. Welke overeenkomsten/ afspraken zijn nodig bij een private inrichting van het IM?
4. Welke wettelijke voorzieningen zijn nodig bij een publieke inrichting IM?
5. Welke keuze zou de commissie zelf prefereren? Kan de commissie Hammerstein een voorstel doen voor de inrichting van het geheel?

D. Pijlers

1. In het advies gaat Hammerstein bij de beantwoording van vraag A expliciet in op de pijlers. Rondom de rechtvaardige schadebepaling lijkt het advies direct in te zoomen op het bewijsvermoeden. Vormt wat Hammerstein betreft de toepassing van het bewijsvermoeden de crux voor deze pijler? Of zijn er rond deze pijler nog meer relevante factoren?

E. Effectgebied

1. De commissie concludeert helemaal onderin de beantwoording van vraag B dat het werken met effectgebieden een te grote en niet gerechtvaardigde beperking van het bewijsvermoeden oplevert - kan dit verder worden uitgewerkt?
2. Beantwoording vragen 5 en 6: hier gaat de commissie mee in de discussie over effectgebieden. In het licht van het punt hierboven (i.r.t. bewijsvermoeden): hoe ziet de commissie de juridische realiteit van het bewijsvermoeden nu samengaan met de technische werkelijkheid van het gegeven dat er ergens een grens bereikt zal worden ten aanzien van de bodembeweging die door gaswinning uit het Groningenveld veroorzaakt wordt? Hoe kunnen techniek/fysisch-geografische factoren en de juridische stellingname samengaan? Wat moet volgens de commissie kortgezegd het gebied zijn waar dit schadeprotocol voor moet gelden?

F. Arbitrator

1. Hoe zou een betere juridische grondslag er uit kunnen zien als het gaat om nakoming door NAM van uitspraken van de arbiter?
2. Onderaan bladzijde 7 wordt aangegeven dat het aan te bevelen is om de oordelen van de arbiter voor beide partijen verbindend te laten zijn. Kan de commissie nader onderbouwen waarom de huidige werkwijze waarbij alleen NAM in beginsel gebonden is verlaten zou moeten worden?

G. Bewijsvermoeden

1. De indruk ontstaat dat elke jurist een andere opvatting over het bewijsvermoeden kan hebben. Klopt de conclusie dat alleen rechtspraak hier helderheid in kan verschaffen? En kan een rechter zelf relevant lijkende uitspraken van de Arbitrator Bodembeweging aanhalen, of dienen die uitspraken dan expliciet bij de rechtbank aangedragen te worden bij de verdediging van schadegevallen die bij deze rechter terecht komen?
2. Pag. 17. 2.3.7. Welke interpretatie geeft de commissie aan 'blijvende onduidelijkheid'. In de rapporten van Witteveen en Bos wordt bijvoorbeeld gesteld dat er 99% zekerheid is dat de schade niet het gevolg is van gaswinning. Is dit zo voldoende ontzenuwd dan wel tegenbewijs?

H. Verjaring

Is er een verschil tussen de bepalingen die gelden voor verjaring van schade van een particulier, een bedrijf en een overheid? Zijn er rondom het stuiten van de verjaring verschillen tussen deze partijen?

I. Immateriële schade

1. Stelt de commissie in feite voor om de uitspraak van de rechtbank Noord-Nederland over immateriële schadevergoeding gewoon in het schadeprotocol op te nemen? Kan de commissie voorstel doen voor mogelijke regeling?
2. Of stelt de commissie voor om een prejudiciële vraag te stellen aan de Hoge Raad en tot die tijd de vraag naar immateriële schadevergoeding te parkeren? Als de prejudiciële vraag is beantwoord kan het protocol dan worden aangepast.
3. Wanneer er een regeling wordt opgesteld conform de uitspraak van de rechtbank Noord- en na hoger beroep blijkt dat deze te ruimhartig is geweest, zou eventuele ten onrechte betaalde schadevergoeding door NAM kunnen worden gecompenseerd door Rijk? Dit conform de stelling in geval van technische onzekerheden dat deze niet mogen worden afgewenteld op individuele burgers.